

303 Duše věrné

transpozice -7

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Du-še věr-né, Pá-na viz-te, krá-čet ces-tou kří-žo - vou, , za nás na své skrá-ni
čis-té, nést ko - ru-nu tr - no - vou. , Hříš-ná zlo-ba li - du je - ho, těž-ký
kříž naň vlo - ži - la, , rod-ná ze-mě krá-le své-ho, ostrým hložím zra - ni - la.

Před evangeliem

2. My, kdo dále hříchy svými
těžším činíme tvůj kříž,
s ženami teď plačícími
čekáme, až promluvíš.
Bolest tvá nás napomíná
nedbat ran, jež pomínou,
ale lkát, že naše vina
je tvých strastí příčinou.

Obětní průvod

3. Pro nás Ježíš na kříž sklání
tělo krutě zraněné
jako oběť smilování
za ovečky ztracené.
Bože, oběť svého Syna
přijmi v této svátosti,
pro ni chraň nás všeho zlého,
z temnoty nás vyprosti.

4. Pane světla přezádoucí,
tys náš domov, tys náš hrad;
nedej marně u bran tlouci
nám, kdo jdem ti úctu vzdát!
Svatá chvíle již se blíží
poklekáme na tvůj práh.
Pán se k lidu svému snížil
v chleba, vína způsobách.

Přijímání

5. Svaté tělo, v každé ráně
láskou Boží zářící,
svatá krev z boku Páně,
do mé duše prýštící!
Po čem lační, po čem žízní
lidská srdce bolavá,
to jim dáš jen ty svou přízní,
jež se v Chlebě rozdává.

6. Jako setník na Golgotě
pravdu Boží nahlíží,
zástup hříšných poznává tě,
Kriste, Králi, na kříži.
Tobě, svému Spasiteli,
vyznáváme s vroucností:
Přítomen jsi vpravdě celý
v Nejsvětější svátosti.

Závěr

7. Ved' nás, Kriste, dobrý Pane,
cestou kříže za sebou
k hrobu, jenž i nám se stane
zmrtevýchvstání kolébkou.
Ať ze Slunce, jež se skrývá
zde v oltářní svátosti,
do nás tryská záře živá,
příslib věčné radosti.

Před evangeliem

2. My, kdo dá - le hří - chy svý - mi, těž - ším či - ní - me tvůj kříž, s že - na - mi teď pla - čí -

cí - mi, če - ká - me, až pro - mlu - víš. , Bo - lest tvá nás na - po - mí - ná, ne - dbat

ran, jež po - mi - nou, , a - le lkát, že na - še vi - na, je tvých strastí pří - či - nou.

Obětní průvod

3. Pro nás Je - žíš na kříž sklá - ní , tě - lo kru - tě zra - ně - né , ja - ko o - běť

smi - lo - vá - ní , za o - věč - ky ztra - ce - né. , Bo - že, o - běť své - ho Sy - na, přijmi

v té - to svá - tos - ti, , pro ni chraň nás vše - ho zlé - ho, z temno - ty nás vy - pros - ti.

Obětní průvod 2

4. Pa-ne svě-tla pře-žá - dou-cí, tys náš domov, tys náš hrad; ne-dej mar-ně u bran

tlou-ci nám, kdo jdem ti ú - ctu vzdát! Sva-tá chví-le již se blí - ží, po-kle -

ká-me na tvůj práh. Pán se k li-du své-mu sní - ží, v chleba, ví-na způ - so - bách.

Přijímání

5. Sva-té tě-lo, v každé rá-ně, lás-kou Bo-ží zá-ří - cí, sva-tá kr-vi

z boku Pá-ně, do mé du-še prý-ští - cí! Po čem lač-ní, po čem ží-zní lid-ská

srd-ce bo-la - vá, to jim dáš jen ty svou pří-zní, jež se v Chlebě roz-dá - vá.

Přijímání 2

6. Ja - ko set - ník na Gol - go - tě , prav - du Bo - ží na - hlí - ží , zá - stup hříšných

po - zná - vá tě , Krí - ste , Krá - lí , na kří - ži . To - bě , svému Spa - si - te - li , vy - zná -

vá - me s vrouc - nos - tí : Pří - to - men - jsi v prav - dě ce - lý , v Nejsvě - tě - j - ší svá - tos - ti .

Závěr

7. Veď nás, Kris-te, dob-rý Pa-ne, ces-tou kří-že za se - bou , k hrobu, jenž i

nám se sta-ne , zmrtvých - vstá-ní ko-léb - kou. , Ať ze Slunce, jež se skrý-vá ,

zde v ol-tář-ní svá-tos - ti, do nás tryská zá-ře ži-vá, příslib věčné ra-dos - ti.